

Nehéz munkának, nem henyélésnek áldozata a legtöbb elcsigázott magyar férfi és nő

A MUNKA nemesít, de a nehéz gyári munka valamint a szennyes házimunka tönkre teszi a legerősebb szervezetet is idő nap előtt, különösen akkor, ha közben nem gondozzuk szervezetünket, hanem engedjük, hogy kopjon, mint ahogyan a gép finom részei kopnak a folytonos munka közben.

Gondozni kell, még pedig igen nagy gondal az emberi szervezetet, ha azt akarjuk, hogy jól működjen. Szüksége van segítségre nehéz munkájában, ép-ugy, mint a gépnek az olajozásra, ami nélkül tudvalegyően nem sokáig működhet, ha ugyan működhet, simán. Aki megtanulták azt, hogy a test gondozást igényel, s gondozzák is, azok szerencsés emberek, mert betegséget nem igen ismernek.

Amikor betegek vagyunk, akkor tudjuk igazán, hogy az élet csak úgy ér valamit, ha egészséggel élhetjük végig.

A NEHÉZ munkát végző nők és férfiaknak nem tudjuk eléggé ajánlani, hogy három dologra figyeljenek különösen, és pedig 1. a gyomrukra, 2. a veséjükre, 3. az erejükre, idegzetükre.

A gyomor a test kazánja, abban alakul a táplálék olyan formába, amely felszívódik a szervezetbe és vérré alakulva hozzá járul a test éltetéséhez.

A vese a vérnek a szűrője s a tisztátalanságoknak kiküszöbölője. Ha ez a szervünk nem volna, a test méreggel telne meg s halál lenne a következménye.

Az idegzet az erősség alapja. Testünk minden porcikáját behálózza s ha elgyengül, akkor gyenge az egész szervezet.

Az örültek idegrendszere beteg, még pedig az idegrendszer központja, az agy. Az ideges ember gyakran kiáltja: "Megőrülök!" Ez a jóslat sajnos, sok esetben beválik.

Három fő egészségvédő orvosságot együttesen most kedvezményes áron szerezhethet be, ha megragadja a nyújtott ritka alkalmat

Ez a három szer a

PARTOLA
Az orvos cukorka alakban

PARTOHERB
vesefü és gyökértea

Partoglory
a szervezet erősítő

A három hírneves háziszerből egy-egy adag együttesen csak \$3.30

Miért ajánljuk e három orvosságnak együttesen való megrendelését? Azért, mert az embernek mind a három szerre szüksége van, amidőn az egészségét védi, vagy megjavítani, visszaszerezni akarja.

PARTOLA a gyomrot hozza alaposan rendbe. A használat után rendes a gyomor és belek kiürülése, jó az étvágy, az emésztés ellen nincs kifogás. A gyomrot és beleket fertőtleníti, ami azt jelenti, hogy számos betegségnek veszi elejét a betegségkó-

zó bacillusok kiküszöbölésével.

PARTOHERB a veséket tartja munkaképes állapotban. Nem engedi, hogy a savak, tisztátalanságok eldugítsák. Csak a tiszta vese tudja a vérszűrés fontos munkáját elvégezni pontosan.

PARTOGLORY a gyenge és beteges férfiak és nők egész szervezetét erősíti azért, hogy vasat és foszfátot juttat a vérbe, amire szüksége van a szervezetnek. Legtanácsosabb fél pohár vízbe egy kávékanál Partogloryt öntené s az így tápszerré változtatott vizet meginni. Ezt minden evés előtt tanácsos ismételni.

E három szert postafordultával küldjük 3 dollár 30 centért, ha rendelését a pénzzel együtt beküldi a következő címre: **PARTOS PATIKA**, 160 Second Avenue, New York, N. Y.

Vasárnap

· SZABADSÁG ·
SUNDAY · MAGAZINE

XXX. Évfolyam

1921 március 6

Victor C. Anderson rajza a Life-ban

Búcsut int a télapó

a jókedvű, vidám lurkóknak, belerohantunk már a márciusba és lassan-lassan a kalendárium papírosán is elfogy a tél. Az örökkévalóság csodájának: a természetnek a mélyén már mozgolódnak a tavaszi rügyek és ha netán egyszer-kétszer felénk is rázza majd még fehér üstökét az öreg tél, kinek gond ma már a télkibát? Jön, feltartóztatatlanul jön a tavaszi felöltő szezonja és egy-két hét kell már csak hozzá, hogy a szesnek végkép befűthessenek az enyhe tél miatt a nyakukon maradt szénnel és a szerkesztőségbe bekopogtasson az első fecske: a tavaszi vers, a maga vigan csilingelő rímeivel és örökzöld búbjával.

A Tofalusi képviselőválasztás

Irta: G. Miklós Iona

EGYENES UTON

ARKOSSY Tibor, az aranykoros ifjúsági vezér, két doktori diplomával a zsebében, már három éve állás nélkül várta a jobb jövőt. Három német vár, mint a mesebeli királylány a fehérgalahra, hanem belépett abba a csehbe, ahol nem kell inas éveket igazolni, hanem iparhatóság, nem közigazgatási engedélyt felmutatni nem kell, utasították a vidéki városban, ahol a hatodik nagybatalom, a saját képviselőválasztásán, ahol a kollégái felett előnye volt, hogy tisztában volt a helyzetével.

A főlevele lehetőséget szerez mindenkinek jót mondani. Nála a rossz vélemény a langyos elismeréssel kezdődött. Aztán a dicsekvő, túlságosan fokozatos következtetések. A csúcson már a rapszodikus dícsőítés zenekara harogott, szegedt, tündöklött. Ilyen volt Arkossy Tibor, az ifjúsági vezér, mint a tollak közmestere, mint a város legnépszerűbb férjénél, szurkó és dísznőző, névnapok, törvényhatóság, közgyűlések díszszónoka, az Úri Kaszinó titkárja és a "Balpart" című politikai naplópap agilis felelős szerkesztője.

A szerkesztés keveset jövedelmezett a számára, a fizetéséről vagy nem nyilatkozott, vagy bizonyos költői nagyrítással emlékezett meg róla, a történelmi sziniszág kedvét meg kell állapítani, hogy szerkesztői tiszteltetés nem négy- vagy háromszáz koronák között ingadozott, ahogy a fáma kihíresztelte, hanem minden hó utolsó napján és nem elején nyolcvan koronát olvasott le a Blau Isidor ur, a nyomda és lapkiadója. Cupán átadta levelei nyugtalanították, aki egyszerű, kisbirtokos ember volt, valahol fent a hegyek alján és ahogy sem tetszett neki, hogy a fia olyan hivatalt töltsön be, mellyel nyugdíj nem jár a amely nem vehető komolyabb életpályaszámba, akár a "sziniszág", melyet az öreg Arkossy bácsi szintén a hasontalan foglalkozások közé sorozott és az udvarában, a hatalmas nagy csűrjében soha meg nem engedte, hogy Melpomene népei feléjük szellősi birodalmukat.

As ifja Arkossy elismerte édesatyja előtt, hogy az újságíró pályánál van szilárdabb talapzata is. Meg is próbált bejutni a vármegyéshez, de oda családi nexus kell és nem furia utrusque doktor, pláne füstölő iró tollal súlyosbítva. Úgyvél nem akart lenni, mert az ügyvédség bankügyszág nélkül: turali vásár sátor nélkül. Miniszteri fogalmazó nem akart lenni, mert őt még füsttelélenli kell szolgálni a nagyméltóságú hivatali a közben, lapot olvasni és kártyázni ebéd után, erre pedig nem volt tartalékalapja Arkossy Tibornak.

Hanem mégis felragyogott a szerencse. Nem hiába "politikus nemzet a magyar", s nem hiába, hogy itt előbb lesznek miniszterek a közéleti vezérferfiak, aztán akadémiások. Arkossy Tibornak a felvirradt: a gazdaság iparosok és kiskereskedők, amiért a kormány egy gyáralapítvánnyal a várost, megmutatták az öklüket és a Nyemessy János ellenében megválasztott Arkossy Tibort ellenzéki programmal. A választás estéjén az egyetemi ifjúság fáklyámenetet rendezett és ó honapok szobájának ablakából köszöntött meg az óvációt. Az este bankettet rendeztek a tiszteletére. A bankettre küldött

napilapok ünnepi számaiban jelennek meg a vezérképek. S e ragyogó, színes, érdekes világban néha mégis nagy saadületes ürességet érzett maga körül, nagyon sokszor utána nyult egy láthatatlan gyelmes úrnál, de sulyt helyező kéz egy csepp hegyi fatucskából a nagyon sokszor eszébe jutott az édesanyja, aki esti harangszókor letérdelgette, keresztet vetett ta. Nem felelt sem igent, sem nem hangulataiban eljötték. Leládkolt, az "Ur anyagra köszöntö a Szűs Mária".

A zsihongó, villámzó, kacagó mo-

Irta: Kiss Menyhért

lett foglaltak állást. Arkossy édesanyjára gondolt, ki maga volt az önfeláldozás anyaga, aki a családja és gyermekei boldogságáért lemondott minden hiúság örömről és szörakozásról s ha képes imakönyvből imádkozott, a jó istentehz sőhajított első fohásza is gyermekeikért szakadt ki szívéből. Mikor jóval éjjel után vidám hangulatban eljötték. Leládkolt, akkor folyton visakodott benne a két világ. A régi, az elhagyott, a derűs, a napfényes, tiszta; s a másik, mely a hatalmas világárg megozómrított gyermekeknek sugáralan lelkeből fakadt. A lakásán rendezték közben egy felbomlott iratesomágból egy sürgönykerült elébe. Nézi. "Az Isten segítségével menjen tovább előre, maradjon meg az ideális eszmék rpostolának. Fehér Anna". A kis kékruhás tanítónő. Akinek szabad volt őt őszintén kritizálni. S akinek mindig megmondta az igazat. És Kempis Tamást ajándékozta neki, egyszer régen, hogy a szerkesztőségben olvassaga.

III.

A mikházi elemi iskolánál új tanerő beállításának szükségé meördült fel. A közeg képviselőtestülete küldöttséget menesztett a kultuszminiszterhez. A küldöttség a piébanos ur vezette, de részt vettek benne a működő tanítók is, ketteen és a tanítóiskaszonny. Fehér Anna. Nemrég jött a községe, otthagya a fényes várost, helyére százan és százan pályáztak, de ő eljött a városból a falura, melynek eszondje, tisztasága, szótlan emberei közelebb álltak nemes lelkehez. A küldöttség, miután a kerület képviselője csak szavazások idején tartózkodott a fővárosban, máskor otthon vezette ügyvédi irodájának folyó ügyeit, a tanítóiskaszonny ajánlatára felkérte Arkossy Tibort a miniszter előtt való megjelenésre. Arkossy szívesen vállalta a bemutatást. Örvendett, őszintén és igazán, hogy viszontláthatta Annát.

Sokáig beszélgettek. Szárnyaló, tüzes, nagyszerű gondolatok röpentek el Anna ajkáról. Az egyenességről beszélt és a kitartásról. Arkossy Tibor visszafojtott lélekzettel csüngött rajta. Bár a tudás dugszagát tárháza volt a lelke, oly egyszerű, szerény, alig észrevehető volt, mint ama magyar uriaszonnyok, kik a családjuk felvele oltalmazták, míg a családító a nemzet ellenségeivel harcoltak a nagy harcot.

Arkossy lelkét bővítebe ringatott a gondolatok. Nem tudott, de nem is akart szabadulni tőlük. Mikor a küldöttség sikeresen elvégezte feladatát, megfogta csendesen az Anna kezét és odalépett a fehér fejű piébanoshoz:

— Kédes főtisztelendő ur, olyan támasz nélkül élek én itt e nagy városban. Kérem őt a számomra, az Isten szent nevében...

A piébanos jószagos, mosolygó szemű elnévedeskedett.

Gróf Telkessy érkezett a Vörösi színponegen lehaladó küldöttséghez. Tízhozott tartott.

— Nos, a kezgyelmes ur kérdetnek, akard-e a bankügyszág? — Nem kérem a támogatást. Megyek tovább az egyenes uton... — Megmondandó! Az egyenes uton és a legelső balenest!

— Én ma megindulok azon az Isten szent nevében... Történjék akármir.

Asz areá kipirult. És a szeméi különös fényben ragyogtak.

Lola: "Ismén lélek, különös szerkesztői alapon..."

életének, diadalainak, dícsőségének halk szimfóniáját.

S annyira mámoros lett az élet szépségeitől, hogy akarata elszibabált, nem volt ura az eseményeknek, azok ragadtak őt magukkal. Körülből egy héten belül el kellett dönie a nagy dolgonak.

Aztán egy vacsorán Gross Lólaéknál ezt mondotta a villogó feketeszemű leány:

— Ha egy millióval több hozomány volna, meg sem állnék egy magyar mágnásig.

Erre Arkossy szeliden megkérdezte:

— Mondja csak, kisasszony, voltaképp mi a véleménye a házasságról?

— Sajnos, nem valami elragadó. Én miss Ellen Key urhölgyével vagyok egy véleményem. A házasságot nem fenn, de lenn kötik, kölcsönös szerződési alapon. Bevallom, hogy én megtartanám a szerződést. Legelőbb is addig, míg a másik szerződő fél is kötelezőnek véli önmagára néve.

Többen szóltak hozzá s Arkossy előtt feltűnt, hogy a hölgyek mindnyájan ilyen harciasan felmista elévket vallottak; ellenben a férfiak, az ideális házasság mellett

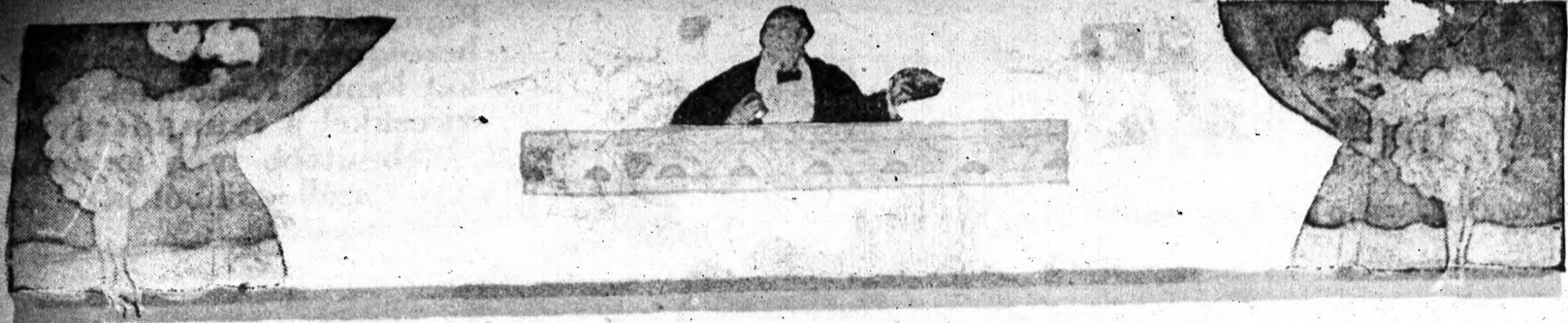
A TENGHER FENEKÉN

Irta: Dávidné Büchler Regina

GYERMEKKOROMBAN megcses, elragadó, de keseli... lábai... husodott a mi kicsiny falunkban, egy sokat utazott, világlátott öreg gyöngyhalász. Ha csak szerit tehettem, fölkerestem s egész délutánokat át elhaggtam meséit, elmondotta tapasztalatait, az előttem csak földrajzból ismert nagy világ természeti csodáiról, népeiről és szokásairól.

Egy ilyen elbeszélés különösen leköttette figyelmemet. Elmondom hát nektek, kedves, szép, amerikai magyar gyermekek, közületek bizonyára sokan láttát már a tengert és inkább fog érdekelni benneteket, mi is történhetik hát tulajdonképpen a tenger fenekéjén! És ha olvasás közben kellemesen tüdőttetek el pár percre, így elértem célomat s az öreg gyöngyhalász emléke még kedvesebb lesz előttem.

A Csendes óceán mélyeiben fenekek végeztem veszedelmes és terhes munkát, az igaz gyöngykutatókat, amikor közvetlen közelben énekelni hallottam. A dal és a hang oly elragadóan szép volt, hogy nem a tenger fenekében, hanem a hetedik mennyországban, Isten szívében képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s ezer közeledek képzeltem magamat. Mi színi szivárványt csillagolt. Ez honnan e bűvös-bájos hang? Vagy csak tévedés az egész? Halvonz magva után tündöklő színeivel, földöntúli bájjával, anygali mesével, mintha intene: "Jőj jőj utána! Köves! Nem bánod meg! A nagy kőny átellenében a palota erkélyéről a víz tajtékzó hullámok a hullámokon s

AZ IGAZI FÉRFI

AHIVATALBA új kis-asszony jött és behozta a frissen bokréta-organavirág illatát. Az ablakon betűzött a nap és hozta a fényes szalagot a szobába. A kérezt. Haringás ilyenkor megszívta a fejét, mintha csak ezt mondta volna: — A kisasszony nemcsak köhög, hanem nevet is. Ebből az atomok furesa ritmusa, mert ezek voltak az egyetlen létezők, melyek akaratainak engedelmeskedtek. Különböző rabzolva volt, nagy feje két válla gödrébe süppedt, mintha láthatatlan botok suhogának mögötte, munkára hajtván, két papiroslapokra gönyesztvén.

Szerzik ur, a napidíjas, ilyen tavasznapokon meghallotta mindig az életfilozófia egyetlen felvilágosítást, mely olyan volt, mint az elpattanó gyufafej:

— Kolléga ur! az ember köhög és mozog a levegő. Hát ha még beszélni valamit!

Eszel valahogyan azt akarta kifejezni, hogy még köhögni se jó, beszélni meg éppen veszélyes; kivált itt, ahol Bakies kir. tanácsos ur a főnök. Mert Bakies ur megette, hogy egyszer, amikor éppen így kacagott a tavasz és láthatatlan vágyódások remegtek a levegőben, benyitott a segédhivatalba és ráesettogott Haringásra:

— Ne köhögjön, kérem, ha nem dolgozhat!

Azóta óvatosan, halkán követte el ezt a műveletet, de ha megeskordult a zöld párnás ajtó, szeretete volna megállítani a táncoló-kavargó porszemeket, nehogy áruóló legyeknek. Csepán, Kremzer és Szerzik még köhögni sem mertek soha, a félelem beragta magát idegekbe, a zöldtapétás ajtó mögött láthatatlanul rájuk áramlott a hatalom nyúga, mely odagurította őket a csikofedeli iktatókönyvekhez és a lajstromokhoz. Hallgattak, dolgoztak és féltek, vágyaik elfogyott szárnyu galagonyalepke módjára hullottak le a képzelt levegőgömből és ott vonaglottak utolsó Bakies ur ajtaja előtt.

Az új kisasszony esodálkozva nézett körül a hivatalszobában. Benne még élt az élet, nemcsak pislogott. Forró hullámok remegtek keresztül rajta és szeretete a virágot, az estét, az álmódásokat. Szeretete a szépen kőszörült szavakat, melyek bágyadtan égnek, mint az olesó gyűrűben a türkisz-kék. Szeretete a legujab dalokat és megtanulta az új mondatokat. És szeretete önmagát. Szeretete aranyasin haját, kemény husu fehér karjait, melyek még nem öleltek senkit.

Turbékoló rövid nevetés bugygant ki a száján, amikor valaki szót hozta, szava pedig olyan volt, mint a felrekeszt zongorahúr; még akkor is zongorizál, ha már hallgatott. Szerzik ur legalább így állapította meg. Igaz, hogy olyankor is hallotta, amikor már

foglalkozott. Amikor búcsút vett tőle, busos, nehéz, fekete kezével megfogta arcát. A leány pipacsörvös lett és a szemébe könny szakított. Bakies ur elnevette magát. Hájas, széles, gondokanvetéses. Azután kifordult a szobából, melyre ráfért a csend.

A rabzolgák egymásra néztek, csak Szerzik szeme járt másfelé. A leányt nézte, aki a szemét törülgette. Félig kacéran, félig ösztönösen, pontosan kiszámítva. Úgy nézett körül, mintha segítséget várná. Szeme Szerziken akadt meg. Buzavirágzin szeme fátyolosan nézett rá. Mintha beszélt volna:

— Nincs senki, aki ezt megtorolja?

Szerzik felhorkant, nehezen lélekzett, szinte harapta a levegőt. Egyszerre felkapta a fejét. Vézna, tintacséppes kezét ökölbe szorította és az asztalra vágott:

— Disznóság! — mondotta — disznóság! Azért, mert főnök valaki, még nem muszáj pimaszniak lenni!

A többiekben meghült a vér. Lebuktak írásaikra. Csak Haringás szolgált meg esendesen:

— Ha az ember köhög, baj. Ha az ember kiabálja, boldogság!

Szerzik azonban kidüllesztette a mellét. Fa-hangja kopogni kezdett, mint a földre ejtett léna:

— En megmutatom! En meg fogom mutatni neki!

A többiek hallgattak. Valami furesa kíváncsiság feszült idegeikre. Ilyesmí még nem történt soha. Hogy itt, a rabzolgák országában, valaki akarni kezden. Bihetetlen és lehetetlen volt, elképzelhetetlen volt. Maga Szerzik is megdöbbsent és enyhíteni próbálta:

— Ha még egyszer előfordul!

— Akkor mit csinál! — kérdezte a leány. Hangja teli volt esábitással, kaerékdő igérgéttéssel. A hajából ibolyaillat szállt, a szeméből apró sugárzás és Szerzik elsédült. Ki-mondta a legmélyebb szót:

— Felpofozom. Igenis felpofozom!

A leány félkettőkor becsukta a gépet. Szerzik is vele ment. Elkísérte. A tavasz, a leány szeme, az alig ellobbant izgalom végigremegett rajta. Nagy szavak tolakodtak nyelve hegyére, beesett melé ki-dülledt. Fa-hangja esatogni kezdett és a mikor elvált a leánytól, sokáig rázta a kezét. És fogadkozott:

— Ne féljen, Mancsi, maga az én védelmem alatt van. Megvédem mindenkitől. Ha az gazember még egyszer magához nyul, felpofozom!

A leány hálásan vetette rá ibolyaszín szemét. Pillanása megfogta fakó arcát, koppanat után ő kísérte haza, ő beszélt vele legtovább a bivatá-lan. Bakies, mintha elrejtette volna magát, nem mutatko-zott. Kerülte a segédhivatalt és nem beszélt senkivel. Ser-zik még kezdett imponálni lóságga varzsolót a tavasz-

Irta: KADÁR LEHEL

FOLTOK

KRAJCAR JANOS ott hagyta a kis várost, a csendes temetőt, a kedves szülői házat. Az állt szívében egy percre a meleg élet. A gyertya lángja furesan imbolygott és a tükör-

Es egyszer este későn jött haza, lobogó gyertyával megélt a tükör előtt. Akkor megállt szívében egy percre a meleg élet. A gyertya lángja furesan imbolygott és a tükör-

ablakon kihajolt, és a vonat lassu menésben volt és az ősi tiszta verőfényben fehér kendővel bucszkodásokat intett valaki felé, aki ott állott sötét ruhában, könnyel áztatott bus arccal. Kis pontot látott már csak, a szél lobogtatta távolodó drága jószágok felé a fehér kendőt. Aztán eltűnt minden, már csak a templom-tornyok karsu testét látta, a város végén az ákácok sárguló lombjai alatt gyerekek haneuroztak és a vonatot nézték. Krajcar János visszault, a szemére fardat függony borult és a felkében tépett fájások, esontos nagy szomorúságok fáztaak.

Pesten beiratkozott az egyetemre. A nagy történelem, a nyugtalan, a fülékdő élet sok olesó szenny megremegette a lelke casrnokában a hárfák nemes hurját. Éltott, hallott és estere fardat testtel hús párnák közt az otthonra gondolt, az édesanyjára, és a fiatal szíve esendes szögletben bánatok, fájdalomak mozogódtak. Teltek a napok, a hónapok. Krajcar János szép leveleket küldözgetett haza és sokat sirt. Az élete szerény, erőtel volt, mint gyenge szö-nikkel odavetett vázlat. Az anyjától finom ösztönöket, nemes tehetségeket örökölt, azoknak élt, azokkal szórakozott.

Csak néha érezte az élet kemény ütését, csak néha esodá-dott mondatokban, mosolyok-ban, ilyenkor halványabb lett az arca, szomorubb a szíve. Aztán az apjára gondolt, akit tavaly tavasszal temettek, aki még fiatal volt és sokat szenvedett. Krajcar János még látta ezt a nagy, mély jelene-tet, amikor ott állt az apja ágynál és olvasott neki, régi szép regényeket, és az apja megfogta a kezét, az arcába nézett és halkán ezt mondta neki:

— Fiam, én egyetlen fiam, úgy-e, megbocsájtás nekem! — És akkor Krajcar János nem értette ezt a sirás-ha ajttel kísértést. Most elöl-döttan derengett benne a haj-nal piszkos színből valami, most sokszor úgy érezte, hogy titkos nagy szu eszi már az éleje gyenge fáját is. És azért mégis megbocsájtott az apjá-nak.

Voltak percek, amikor vágyódott valami után, aminek nevet sem tudott adni, voltak szerelmes akart lenni bódítóan, kábítóan, ostobául szerelmes. És ilyenkor látta, hogy eddig egyedül járt magas házak fala mellett, ilyenkor aztán beledobta magát cukros, puha mámorba és elfelejtette az aggdó anyját, a hideg, esendes apját, a fiatal, tiszta vére gazdagságát.

KIVAGTA A REZET.

Azt mondja a tanító, aki nem zsidóbarát:

— Hazudsz Kóbi, hazudsz!

— Nem hazudok! Oljan igaz tanító or, mint o szentírás!

— Ugyan te, hát mit tudsz te a szentírásról?

— Dehogynem tudok hozzá; sarhogy én az ó testamentomról értek.

Irta: Telbisz Albert

Vigyázzon magára, az erősen érezte. A tanár ur gyá-dást. Most nagyon szépnek találta az életét, nagyon boldognak a percek édes ígértét.

— Mintha mindig így ül-tünk volna egymás mellett. Mégis kicsit furesa, — mondta a kisasszony és halványlila öszirózsát forgatott az ujjai közt.

— Nagyon szép ez, kedves... A kisasszony Krajcar János karjára tette a kezét.

— Márta.

— Igen, nagyon szép ez, kedves Márta. Sohasesm éreztem ezt a gazdagságot, sohasem ezt a nagyvonalu, nemes esendét. Unpei nagy esend ez és jár bennünk valami nagy, diadalmas tisztaság. Márta, mondja: miért van az, hogy eddig kellett erre várnom... várnunk!

A kisasszony a sárguló lom-bok felé nézett és nem szót semmit.

Még halkán sokáig elbeszél-gettek.

— Most már mennem kell, János, már tíz óra elmúltot.

Elkísérte egy darabig, aztán bucszkodtak. Most se beszéltek sokat. Lombok mögül lámpafény esett a kisasszony ar-cába. Fardat, különös szomorú fény bujkált a sötét szemek között.

Hazafelé indult. Még élt benne hangulat, járt benne mámor, zugott benne muzsika. Aztán szomorú lett, tépett, azott koldusnak érezte magát, akitől mindent elloptak, akit megütöttek, kicsúfoltak. És sirtu kezdett. Lassan ment a töltésen. Sötét, nehéz éjszaka-lanban járt, sötét, nehéz, vérző szívvel. Nem tudta megmon-dani, miért olyan szomorú, mert nem tudta volna meg-mondani azt sem, hogy az előbb miért volt olyan boldog. Apró lármák szaladtak, aztán nyugtalan sístérgés. Krajcar János leült, a telegráfpózná-nak támaszkodott és várta a vonatot. Jött és újra ott sem volt. Küldte utána a tekinté-t. A vörös lámpák hunyor-gattak a sötétben, apró, vérző pontoknak látszóttak már. Krajcar János nézte, kereste, félt elveszíteni őket, mert úgy érezte, hogy akkor vége min-dennek.

Reggel még mindig ott állt, Nyitra hagyott ajkán monda-tok fagyoskodtak, szeméből tört fények jöttek, a fekete kabátján sárga levelek szomor-koztak és a szívében már nem fájt semmi.

Apró lármák szaladtak, az-tán nyugtalan sístérgés. Vonat jött. Valaki kendővel Krajcar János felé intett. A kisasszony volt.

Es Krajcar János halvány, hideg arccal mintha mosoly szaladt volna végig.

MÁRCIUS 1921 31 NAP

KISS EMIL BANKÁR
133 Second Avenue, New York

Abszolút megbízhatósággal párosult huszonöt esztendő tá-paszalatait az amerikai magyarság rendelkezésére a bankkület minden ágában.

KORONA Pénzküldés

KÉSZPÉNZ-DOLLAR KIFIZETÉS EGÉSZ MAGYARORSZÁGRA

A LEGPONTOSABBAN, TELJES JÓTALLÁS MELLETT, BÁRMILY ÖSSZEJEG.

Ezek azok a városok, ahol a címzett a készpénz-dollárokat szemé-lyesen átveheti: Budapest, Békés-Csaba, Csongrád, Debrecen, Eger, Endrőd, Gyoma, Gyöngyös, Győr, Kaposvár, Kivárda, Kecskemét, Mezőberény, Miskolc, Nyíregyháza, Nagyvárad, Ózod, Órsháza, Pécs, Putnok, Sopron, Szeged, Szekesfehervár, Szolnok, Szom-bathely, Veszprém, Zirc.

A dollár-átutalás díja minden 100 dollárnál 3 dollár, legke-vezebb díj 1 dollár. — Mindenholva sürgönyileg is utalhatók a dollárok. — A sürgöny-díj külön fizetendő.

Hajó-jegyek Minden egyes vonalra az eredeti árban.

Okmányok beszerzése s ó h a z a i ügyek gyors és pontos elintézése.

Betétek megőrzése és gyümöl-csöztetése 4% kamatra.

lelgetett neki. És amikor ki- Az ember nem tudja, mikor ment a szobából, diadalmasan kapja rajta Bakies ur. Hallgatott tehát. Hallgatott — Na, ugy-e, hogy nem ha- és nézelődött.

Bakies egy délelőtt megint és nem beszélt senkivel. Ser-zik még kezdett imponálni lóságga varzsolót a tavasz-

AZ MAS.

Fésűli a marna a leánykát.

Az persze ordít, a hogyan csak torkán kifer.

— Ne ordíts úgy te! Hát én ordítok, mikor fésűlködöm?

— Könnyű neked! — A te hajad nines a fejedre nőve!

